

der være forelagt en speciel Begjæring derom, og det er der ikke. Deri ligger Umuligheden af i det kommende Finantsaar at forsøge deres Løn. Den ærede Minister anfører dernæst endnu to Realitetsgrunde, men ingen af dem forekommer mig at være gode. Den ene er hentet fra Sammenligningen; Universitetet har Folk, der hedde Amanuenser, og det betaler dem saa og saaledes; den polytechniske Bæreanstalt har Folk, der kaldes Amanuenser, og de betales saa og saaledes, de ere ikke stillede lige med de Andre, altsaa bør der gives dem en høiere Løn. Hertil maa nu for det Første bemærkes, at Ordet Amanuenser kan betyde ganske forskjellige Ting; en Haandlanger hos en Murer kan være en meget ringe Person, men en Haandlanger kan ogsaa være en af de høieste Personer i Staten. Bisperne have f. Ex. havt Amanuenser, der have været meget fornemme Geistlige; Navnet giver altsaa ingen Berettigelse. Men vi tør i det Hele taget paa ingen Maade gaae ind paa Sammenligningsretten; det er noget af det Farligste, vi kunne gjøre, thi saasnart En faaer 8 π mere end en Anden, saa kommer denne næste Dag og siger, jeg maa have 8 π meer i Løn, thi det har den Anden faaet. At der for den Betaling, der for Diebliffet gives, kan faaes brugbare Mænd i dette Diebliff, er beviist derved, at de nu ere tilstede, og lad os see, om vi komme til at savne dem; jeg idetmindste har aldrig hørt tale om Savn af den Natur, og af den Grund bør vi altsaa ikke vige tilbage. Det er altsaa umuligt uden en ny Bevilling at komme til at bruge disse Penge, og det vilde være et farligt Præcedens at lade sig bevæge af disse Sammenligningsgrunde. Man maa huffe paa, at disse Poster ere saadanne, som yngre Mænd tage imod for at udvide deres Studier, thi de studere, medens de ere Amanuenser, og de blive derfra forfremmede til høiere Poster eller søge ud i Livet, efter at have vundet ny Erfaring og ny Viden ved at have havt en saadan Bestilling ved Skolen. Hvad dernæst angaaer den anden Grund, som den ærede Minister anførte, da gjorde det mig smertelig ondt at høre den, thi den beviser, med hvilken Censidighed han betragter sin hele Stillning, og hvor ringe han agter Statens Midler. Han siger: Bærstedsforstanderen er jo

borte, han betales et andet Sted; men det er dog Staten, der betaler ham, og havde det da ikke været meget bedre at lade ham blive staaende her som Bærstedsforstander end at lade ham gaae ud og faae Penge af Statskassen paa et andet Sted? Den Omstændighed, at Bærstedsforstanderen er sat paa Bortpenge, er altsaa Noget, der slet ikke skal kunne tages i Betragtning. Jeg maa meget opfordre det ærede Thing til at stemme for Udvalgets Forslag; man har nu hørt, hvilken Række af Grundsætninger der her blive gjorte gjældende, og det vilde i allerhøieste Grad kunne tvinge os ud over alle mulige Grændser, hvis vi gif ind paa disse Grundsætninger. Ministeren prøver først ved en ganske speciens Argumentation at tilegne sig Penge til almindeligt Brug, skjøndt de ere givne til en bestemt Person, og dernæst forsøger han uden nogen Bevilling at fordele Pengene til Personer, til hvem der hverken i Finantsloven eller i Loven om Lønningerne for de ved den polytechniske Bæreanstalt ansatte Embedsmænd er besluttet at give Noget, og endelig betragter han det, der gives som Pension, som om det ikke gif ud af Statskassen, det rører ham ikke, fordi det ikke gaaer ud fra Cultusministeriet. Det er, troer jeg, Sætninger, vi bør modarbeide, hvor de gjøre sig gjældende paa en saa stærkt fremtrædende Maade som i dette Diebliff.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, jeg troer dog ikke, at den ærede sidste Taler kan have Grund til at bebreide mig, at jeg ikke ved denne Leilighed har taget Hensyn til Statskassens Løb; det er meget langt fra, at det er saldet mig ind ikke at gjøre dette. Naar det ikke udtrykkelig er opført i Finantsloven, til hvilket Brug de 703 Rd., som bespares ved Bærstedsforstanderens Afgang, ere bestemte, saa er dette naturligviis skeet paa Grund af den Anskuelse, som har gjort sig gjældende i Ministeriet, at man nemlig maatte være berettiget til at disponere over Summen til de Diemed, som i det Hele ere omtalte i Paragraphen. Denne Anskuelse kan jo være ubegrundet, men det kan ogsaa være, at den er begrundet. Jeg tillod mig ogsaa at gjøre opmærksom paa, at Udvalget jo selv havde indrømmet, at der forelaa en saadan Berettigelse